

ΕΙΝΕΤΟ
ΟΙΝΟΣ

Του
Γίννου
Κωνσταντίνου

Πόσα αμπέλια έχετε,
παρακαλώ;

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΥΣ ΟΙΝΟΠΟΙΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ, ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΕΠΑΙΝΕΣΑ ΚΑΤ' ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ, ΜΕ ΠΗΡΕ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΟΣΑ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ ΚΑΤΕΘΕΤΑ ΣΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΟΙΝΙΚΟ ΟΔΗΓΟ, ΠΟΥ ΠΡΟ ΤΡΙΩΝ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΗΝΩΝ ΕΞΕΔΩΣΑ. Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΑΥΤΟΣ ΟΙΝΟΠΟΙΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΤΑΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΤΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΗΜΕΙΩΝΑ ΣΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ, ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΑ ΣΤΟΝ ΟΔΗΓΟ

Βλέπετε, στις σελίδες του Οδηγού περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, μια αξιολόγηση των παραγωγών του τόπου. Συγκεκριμένα, οι δέκα καλύτεροι, κατά την άποψή μου, παραγωγοί της χώρας κατατάσσονται στις θέσεις ένα έως δέκα. Ανάμεσα στα διάφορα κριτήρια αξιολόγησης -ποιότητα κρασιών, τεχνογνωσία, κτηριακή υποδομή, οινολογικός εξοπλισμός κ.ά.- κυρίαρχη θέση έχει ο αμπελώνας. Και όταν λέω «αμπελώνας» εννοώ τον ιδιόκτητο, αυτόν, δηλαδή, που έχει φυτευθεί, ανατραφεί και συστηματικά καλλιεργηθεί από τον ίδιο τον οινοποιό. Όλοι γνωρίζουμε πως το καλό κρασί γεννιέται στο αμπέλι και όλοι καταλαβαίνουμε πως χωρίς καλής ποιότητας σταφύλι κάθε προσπάθεια για ποιοτικό κρασί δεν είναι παρά μια χίμαιρα. Έγραψα, λοιπόν, για τον άλφα οινοποιό πως διαθέτει «κι» αμπέλια και για τον βήτα «ψι». Και με ρωτά ο διαμαρτυρόμενος: «Και πού ξέρεις εσύ ότι ο τάδε έχει τόσα αμπέλια; Τα είδες;» Και απαντώ: «Όχι, δεν τα είδα!». Ας διευκρινίσουμε, όμως, κάτι. Πρώτον, όσοι νομίζουν ότι βγάζω τόσα πολλά χρήματα από το γράφειν περί οίνου, που μου μένει διάθεση και χρόνος για να μετρώ τα αμπέλια του καθενός, πλανώνται πλάνην οικτράν! Όταν ο Δώρος Χατζαντωνάς, το όνομα του οποίου χρησιμοποίησά χάριν του παραδείγματος και μόνο, μου δηλώνει πως διαθέτει εις την Παρεκκλησιά 9 εκτάρια ιδιόκτητων αμπελώνων, τι θέλετε να του πω; «Δεν σε πιστεύω, πάμε να τα μετρήσω»; Και όταν ο Κυριακίδης του Κάθικα, κι αυτό το όνομα χάριν του παραδείγματος, μου λέει πως διαθέτει 175 στρέμματα ιδιόκτητων αμπελώ-

νων, θα πρέπει να του πω ότι, επειδή πιθανόν να ψεύδεται, οφείλω να τα δω και να τα μετρήσω ένα προς ένα;

Εδώ, τα αρμόδια κρατικά σώματα και δεν γνωρίζουν επακριβώς τους ιδιόκτητους αμπελώνες του καθενός, περιμένουν οι παραγωγοί έναν οινογράφο να τους καταμετρήσει; Καθένας κύριοι είναι υπεύθυνος γι' αυτά που δηλώνει. Όταν λέει 5 να εννοεί 5, και όχι 50. Όταν μιλά σε έναν άνθρωπο που ζητά στοιχεία προς δημοσίευση, θα πρέπει τα λόγια να είναι δέκα, εκατό φορές μετρημένα.

Το ίδιο ισχύει για ό,τι οι οινοποιοί μάς δηλώνουν, λόγου χάρη, για την ετήσια παραγωγή σε φιάλες. Όταν η ΣΟΔΑΠ δηλώνει, για παράδειγμα, ότι φτιάχνει 3 εκατομμύρια φιάλες ετησίως, τι θέλετε να κάνει ο γράφων, να πάει να τις μετρήσει; Ο παραγωγός, λοιπόν, είναι υπεύθυνος για τα όσα δηλώνει, ο συγγραφέας μία ευθύνη έχει: να μεταφέρει σωστά και όχι παραποιημένα τα όσα ο παραγωγός τού είπε. Αυτό δεν συμβαίνει και με τις υπεύθυνες δηλώσεις προς το κράτος, τις τράπεζες και όλους τους άλλους, μεγάλους οργανισμούς; «Δηλώνω υπεύθυνα πως τα όσα συμπλήρωσα είναι αληθή...». Αυτό δεν σημειώνουν στο κάτω μέρος όλα τα επίσημα έγγραφα; Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας για να ξεκαθαρίσω πως κύρια υποχρέωσή μου προς το αναγνωστικό κοινό είναι η αξιολόγηση και εν συνεχεία η βαθμολόγηση των κρασιών, που κάθε οινοποιός παράγει. Αυτή είναι μια καθαρά προσωπική αποστολή, που δύσκολα μπορεί να νοθευτεί από τις όποιες δηλώσεις, καθώς το αποτέλεσμα της δου-

λειάς του οποιουδήποτε παραγωγού είναι εύληπτο στο ποτήρι. Η ποιότητα της δουλειάς των εν Κύπρω παραγωγών αναδεικνύεται ή καταβαρυνώνεται μέσα στο γευσισγνωστικό ποτήρι. Τίποτα δεν μπορεί να αλλοιώσει την κρίση μας. Αρκεί μια προσεκτική εξέταση του χρώματος, μια «ψιλοκουβέντα» με το άρωμα και μια καλή γουλιά, για να πληροφορηθούμε για το πού στέκει ποιοτικά το άλφα και πού το βήτα κρασί. Η προγενέστερη γνώση που έχουμε για το υπό δοκιμή κρασί, η σταθερότητά του από εσοδεία σε εσοδεία, η εξέλιξή του στον χρόνο και πολλά άλλα, θα ενισχύσουν την άποψή μας, καθιστώντας την πιο στέρεη και διαχρονική. Γι' αυτήν την κρίση, τη γευσισγνωστική, αναλαμβάνω τη συνολική ευθύνη. Κρίνετέ με γι' αυτήν, εξαντλήστε τα όρια της αυστηρότητάς σας, κατακρίνετέ με, εάν νιώθετε πως σας απατώ, πετάξετε τα κείμενά μου στα αζήτητα, αλλά μη μου ζητάτε να γίνω καταγραφέας αμπελώνων ή μετρητής φιαλών.

Αυτή είναι δουλειά των οινοποιών, που θα πρέπει κάποια στιγμή να αφήσουν τα παιγνιδάκια και την προσπάθεια εντυπωσιασμού, θα πρέπει κάποια στιγμή να πάψουν να μοστράρουν μόνο, να αφήσουν τη φιγούρα, να σηκώσουν τα μπατζάκια, να φορέσουν τις «ποδίνες» και να ξεχυθούν στα όρη, για να φυτέψουν και κανένα αμπέλι, τουλάχιστον έτσι θα αποκτήσουν και μια δόση αλήθειας τα όσα παραφουσκωμένα δηλώνουν κάποιοι - όνομα και μη χωριό- για το βιος και την αμπελουργική περιουσία τους. Κι ως νομίζουν ότι τρώμε κουτόχορτο...